

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17Csp/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119355623
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6119355623.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený zvoleným zástupcom advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava – Mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. E. C., o zaplatenie 1.074,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 08.07.2020, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 1.074,29 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 887,78 eur od 07.09.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 06.09.2018 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 28.04.2014 zmluvu č. 0110098080280414 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky a zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1 074,29 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 887,78 eur, z riadneho úroku vo výške 106,21 eur, z úroku z omeškania vo výške 25,59 eur, z poplatkov vo výške 30 eur a z poistenia splátok vo výške 24,71 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nevykonala žiadne úhrady. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 1 074,29 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 887,78 eur, z riadneho úroku vo výške 106,21 eur, z úroku z omeškania vo výške 25,59 eur, z poplatkov vo výške 30 eur a z poistenia splátok vo výške 24,71 eur. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 07.09.2018, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Žalovaná s uplatneným nárokom nesúhlasila, namietala neprijateľné podmienky

zmluvy o úvere a nedodržanie náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

3. Súd rozhodnutím č. k. 17Csp/55/2020-105 zo dňa 21.4.2021 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.044,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 887,78 eur od 7.9.2018 do zaplataenia - výrok I., vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol – výrok II. a žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %.

4. Krajský súd ako súd odvolací rozhodnutím č.k. 8CoCsp/44/2021-130 zo dňa 27.5.2022 rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo výroku II., ktorým súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý. V odvolací súd v odôvodnení uviedol, že súd správne vyhodnotil zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, od ktorej žalobca odvodzuje uplatňovaný nárok ako spotrebiteľskú zmluvu (zmluvu o spotrebiteľskom úvere). Dôsledne však nerešpektoval všetky povinnosti, ktoré mu z dotknutého záveru vyplývajú a v zmysle § 54a Obč. zákonníka v znení účinnom od 5.12.2018 je súd ex offo povinný v konaniach, v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliadať na nemožnosť vymáhania práva (uplatnenie nároku v súdnom konaní, exekučnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní) z dôvodu jeho premlčania. Pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania a v tejto súvislosti dôvodnosti a výšky uplatneného nároku, súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie počet a výšku splátok úveru/pôžičky vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke (48 splátok vo výške 62,89 eur) a počet a výšku splátok vyplývajúcu z vyjadrenia žalobcu k odporu žalovanej (47 splátok vo výške 662,89 eur a jedna splátka vo výške 55,81 eur), s uvedeným rozporom, a to vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. sa pritom súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nevyporiadal. Zároveň odvolací súd dodal, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, či súd aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu (ktorú je súd povinný skúmať ex offo), ktorú žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky od postupcu, ktorým bola banka, posudzoval aj v intenciách § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

5. V priebehu ďalšieho konania žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 14.9.2022 (čl. 138) uviedol, že v súvislosti s premlčaním nároku žalobca na tomto mieste zdôrazňuje, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Obč. zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 12.06.2017, toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Obč. zákonníka pre nezaplataenie splátky splatnej dňa 25.05.2017. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Obč. zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplatenie splátky splatnej dňa 25.05.2017. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 25.05.2017 tak začala v súlade s ust. § 103 Obč. zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 25.05.2017) a uplynula by najskôr dňa 25.05.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 14.08.2019, žalobca má zato, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Spotrebiteľský úver mal žalovaný splatiť v 48 mesačných splátkach, výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu vo výške 62,89 eur a keďže výška poslednej splátky je tvorená zostatkom pohľadávky banky, tak výška poslednej splátky predstavuje sumu vo výške 55,81 eur a výška poslednej splátky vyplýva z celkovej čiastky spojenj s úverom, ktorá je pri predpoklade riadneho plnenia splácania 3.011,64 eur, teda 47 x 62,89 eur + 55,81 eur. Konkrétna výška a termín jednotlivých splátok je uvedená v amortizačnej tabuľke, ktorú si žalovaný mohol v zmysle bodu 2.2 zmluvy kedykoľvek bezplatne vyžiadať, pričom žalobca amortizačnou tabuľkou nedisponuje, nakoľko v prípade, že si ju dlžník nevyžiada, tak nie je vystavená. Žalobca poukázal i na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplataenie zo dňa 12.06.2017, a teda žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 98 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle vyššie uvedeného navrhol žalobe vyhovieť.

6. Na nariadený termín pojednávania dňa 13.09.2023 strany sporu sa neustanovili.

Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd rozhodol o žalobe na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporných strán (podanie č.l. 149). Žalovaná doručenie predvolania mala riadne vykázané, zásielku na termín pojednávania prevzala dňa 30.06.2023, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

7. V zmysle intencií odvolacieho súdu súd vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi produkovanými žalobcom a dospel nasledovaným skutkovým zisteniam

8. Zmluvou o pôžičke č. 0110098080280414 zo dňa 28.04.2014 (čl. 40), uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu (ZUNO BANK AG) ako veriteľom, a žalovanou, ako dlžníkom, poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 1.900,- eur. Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na sumu 3.011,64 eur, ktorú mala žalovaná splatiť v 48 mesačných splátkach po 62,89 eur, so splatnosťou 25. dňa v mesiaci. RPMN bola v zmluve určená na 27,99 %, priemerná hodnota RPMN bola 21,09 % a ročná úroková sadzba činila 24,90 %. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, predstavovali sumu 1.111,64 eur. Doba trvania zmluvy bola stanovená na 48 mesiacov.

9. Súd medzi stranami považoval za nespornú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu poukázal na účet žalovanej sumu 1.900,- eur, pričom podľa potvrdenia o vykonaných platbách žalovaná na daný úverový prípad doposiaľ uhradila spolu sumu 2.097,16 eur.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.09.2018 (čl.8) došlo k postúpeniu pohľadávky, vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o pôžičke, z postupcu - právneho predchodcu žalobcu Tatra banka a.s. na žalobcu – postupník EOS KSI Slovensko s.r.o. Pôvodný veriteľ spoločnosť ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, ktorú pohľadávku na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 27.04.2017 nadobudol postupca Tatra banka, a.s.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej zmluvy zo dňa 28.04.2014 a medzi nimi vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a rovnako v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe nesporného tvrdenia žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver s úrokom dohodnutým spôsobom.

12. Žalobca si v konaní uplatňuje pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení od Tatra banka, a.s. dňa 6.09.2018. Je nutné konštatovať, že v zmysle ustálenej súdnej praxe i za súčasnej právnej procesnej úpravy súd z úradnej povinnosti skúmal okolnosti vecnej legitímácie, keďže v danej veci uplatnený nárok žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky od postupcu, ktorým bola banka a to osobitne rešpektovanie podmienok definovaných v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorú je súd povinný skúmať ex offo, keďže žalobca odvodzuje nárok od zmluvy o postúpení pohľadávky od postupcu, ktorým bola banka, a preto túto posudzoval v intenciách § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

13. Podľa označeného zákonného ustanovenia (v znení relevantnom v období postúpenia pohľadávky 6.09.2018: „ Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol

jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom“.

14. Je zrejmé, že na platné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa Tatra banka, a.s. na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. sa vyžaduje splnenie podmienok vymedzených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z týchto podmienok je písomná výzva banky. Banka má povinnosť pred tým, než postúpi pohľadávku vyzvať klienta na splatenie tej časti peňažnej pohľadávky, s ktorou je v omeškaní. Ak na základe písomnej výzvy nedôjde k úhrade omeškaného peňažného záväzku v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a splatnú pohľadávku následne postúpiť aj na tretiu osobu.

15. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka.

16. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania – žalobca je subjektom hmotnoprávneho oprávnenie, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane – žalovaný je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný).

17. Jednou zo základných procesných povinností strán sporu je povinnosť tvrdiť. Strany sporu zaťažuje bremeno tvrdenia a schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenie z hľadiska jej kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnú právnu sankciu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí veci.

18. Žalobca ako žalujúca strana síce v konaní tvrdí, že banka zaslala písomné upozornenie - výzvu svojmu klientovi a to výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 12.06.2017 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.05.2017, ktorú žalobca považoval za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zároveň tvrdil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.5.2017 došlo podaním zo dňa 12.06.2017. Žalobca listinne v priebehu celého konania akýmkoľvek spôsobom nepreukázal, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na splnenie zosplateného peňažného záväzku zo zmluvy o úvere vzniknutého pred postúpením, a teda, že žalovaná bola pred postúpením pohľadávky v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní napriek písomnej výzve na jeho splnenie. Žalobca v podstate iba tvrdí, že žalovaná bola na splnenie dlhu vyzvaná výzvou zo dňa 12.06.2017 - „oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie“, avšak predmetnú výzvu žalobca súdu vôbec nepredložil a navyše ani nepreukázal, že sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry žalovanej.

19. Súd konštatuje, že absentuje akýkoľvek doklad o tom, že výzva na úhradu dlžnej sumy ako aj oznámenie o vyhlásení splatnosti zo dňa 12.6.2017 bola doručená, resp. dostala sa do dispozície žalovanej. Z uvedeného vyplýva, že nie je splnený predpoklad uvedený v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. že žalovaná bola napriek písomnej výzve banky v omeškaní s plnením jej záväzku. Nepreukázal teda, že došlo k účinnému zosplateniu pohľadávky, pretože práve doručenie takejto výzvy je podmienkou, aby bolo možné zákonným spôsobom vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vo všeobecnosti. Žalobcovi teda právo na zaplatenie celého dlhu nevzniklo.

20. Nepreukázanie písomnej výzvy – „oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 12.06.2017“ žalovanej (pred postúpením pohľadávky), malo za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na uplatnenie pohľadávky. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje banku.

Pokiaľ postupca – banka predmetnú pohľadávku postúpila na žalobcu, konala v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 o bankách. Žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a k zosplatneniu celého dlhu, tak ako skutkovo vymedzoval žalobu, ktorým skutkovým vymedzením žaloby je súd viazaný.

21. Žalobca v spore nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu nepreukázania splnenia podmienok pred postúpením pohľadávky bankou podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách na nebankový subjekt, bez splnenia ktorých je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené a následné postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnuť aj bez námietky z úradnej povinnosti (R 60/2018).

22. S poukazom na vyššie uvedené podľa názoru súdu nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatnenie predmetného nároku v tomto spore, čo bolo dôvodom, pre zamietnutie žalobného návrhu v celom rozsahu. Nedostatok vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby bez jej následného vecného prejednania.

23. O náhrade trov konania vo vzťahu žalobca a žalovaný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Žalovaná mala v konaní plný úspech, a preto má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi. Z obsahu spisového materiálu zároveň vyplynulo, že žalovanej v konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Práve to bol dôvod (s prihliadnutím na zásadu procesnej ekonomie podľa ustanovenia čl. 17 CSP), pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady trov konania. Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 72/2018). Preto súd žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.